

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1344/2020
23.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула, Бранислава Босиљковића, Данијеле Николић и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Славољуб Гајић, адвокат из ..., против туженог Дома здравља „Стари град“ Београд, чији је пуномоћник Весна Милановић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1966/2019 од 09.08.2019. године, у седници већа одржаној 23.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ посебна ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1966/2019 од 09.08.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1966/2019 од 09.08.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиле за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2333/16 од 07.03.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле и обавезан је тужени да тужилци на име накнаде штете због неисплаћене новчане накнаде исплати износ од 116.988,30 динара са законском затезном каматом почев од 07.03.2016. године па до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужилци исплати на доспелу, а неисплаћену законску затезну камату као самостално потраживање због кашњења у исплати новчане накнаде за период од 07.03.2016. до 22.03.2016. године износ од 2.329,01 динара, са каматом по Закону о затезној камати почев од 18.10.2016. године, као дана подношења тужбе, па до коначне исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 161.872,00 динара са законском затезном каматом почев од 07.03.2019. године, као дана пресуђења, па до исплате, све у року од осам дана од дана пријема писаног отправака пресуде под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1966/2019 од 09.08.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 2333/16 од 07.03.2019. године. Ставом другим изреке

укинуто је решење о трошковима парничног поступка садржано у трећем ставу изреке првостепене пресуде и у том делу предмет враћен првостепеном суду на поновни поступак.

Против правноснажне другостепене пресуде тужиоци су благовремено изјавили посебну ревизију у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 87/18) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови за примену овог правног института, јер у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, нити потреба за уједначавањем судске праксе, односно новим тумачењем права узимајући у обзир садржину судске заштите, начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева. Побијане нижестепене пресуде садрже одлуке о тужбеном захтеву које су донете у складу са усаглашеном судском праксом и израженим правним ставом Врховног касационог суда по питању права на новчану накнаду за споразумни престанак радног односа у вези са применом Закона о начину утврђивања максималног броја запослених у јавном сектору и Закона о раду (видети, поред осталих, решење Врховног касационог суда Рев2 1539/2018 од 24.10.2018. године).

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 18.10.2016. године. Вредност предмета спора побијеног дела је очигледно испод законског цензуса од 40.000 евра у динарској противвредности.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

Врховни касациони суд је на основу члана 154. став 1. ЗПП, у ставу трећем изреке, одбио захтев тужиље за накнаду трошкова одговора на ревизију, с обзиром на то да нису били нужни за вођење парнице.

**Председник већа – судија
Катарина Манојловић Андрић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић